

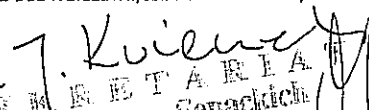

POLSKI ZWIĄZEK PIŁKI NOŻNEJ

ROK ZAŁOŻENIA 1919

CZŁONEK FIFA I UEFA

ul. Bitwy Warszawskiej 1920 r. 7, 02-366 Warszawa, tel: +48 22 55 12 300, fax: +48 22 55 12 240, www.pzpn.pl, e-mail: pzpn@pzpn.pl, NIP: 526-17-27-123

 SENAT R.E.P.A.
 Biura Prac Senackich
 wpłynęło dn. 9.11.2009 r.
 nr. 4635 podpis. Warszawa; 2009 - 10 - 30

h.c.d., 13618/2009

GABINET MARSZAŁKA SENATU
Sekretariat Wicemarszałka M. Ziółkowskiego

wpłynęło dn. 08.11.2009 r.
nr. 121082 podpis. AS

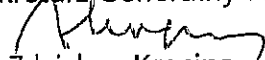
Szanowny Pan
Marek Ziółkowski
Wicemarszałek Senatu
Rzeczypospolitej Polskiej
Warszawa

Niniejszym przesyłamy w załączeniu Stanowisko Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej z dnia 29 października 2009 roku w sprawie oświadczenia złożonego przez Pana Senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego odnośnie nie przyznania licencji ŁKS Łódź na grę w Ekstraklasie piłki nożnej w sezonie piłkarskim 2009/2010.

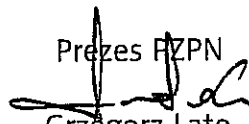
Przepraszamy za opóźnienie w przedstawieniu powyższego dokumentu wiążące się z pracami zespołu przygotowującego treść w.w. Stanowiska oczekującego na decyzje właściwych organów państwowych w przedmiotowej sprawie.

Z wyrazami poważania

Sekretarz Generalny PZPN

Zdzisław Kręcina

Prezes PZPN

Grzegorz Lato

główny sponsor

STANOWISKO

Zarządu Polskiego Związku Piłki Nożnej z dnia 29.10. 2009 roku
w sprawie oświadczenia złożonego przez Senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego odnośnie nie
przyznania licencji ŁKS Łódź na grę w Ekstraklasie piłki nożnej w sezonie piłkarskim
2009/2010

Po przeanalizowaniu przedmiotowego oświadczenia Senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego – złożonego na 38. posiedzeniu Senatu R.P. w dniu 16 lipca 2009 roku – Zarząd Polskiego Związku Piłki Nożnej pragnie niniejszym stwierdzić, co następuje:

1. W świetle regulacji Europejskiej Unii Piłkarskiej (UEFA) oraz przepisów PZPN kluby piłkarskie występujące w najwyższej klasie rozgrywkowej zobowiązane są do uzyskiwania przed rozpoczęciem każdego nowego sezonu piłkarskiego licencji na grę w rozgrywkach prowadzonych przez Ekstraklasę S.A. Otrzymanie wskazanej licencji uzależnione jest od spełnienia licznych wymogów natury finansowej, prawnej, sportowej, a także w zakresie posiadania odpowiedniej infrastruktury sportowej. Okoliczność ta sprawia, iż nie można zakładać automatycznego przedłużenia dotychczas istniejącej licencji, lecz konieczne jest zawsze uzyskanie nowej pozytywnej decyzji statutowego organu PZPN na bazie składanej zazwyczaj przez kilka miesięcy dokumentacji licencyjnej.
2. Ani Zarząd PZPN, ani też działająca w okresie pomiędzy jego posiedzeniami Komisja d.s. Nagłych nie mogą w żaden sposób ingerować w działalność komisji licencyjnych jako odrębnych organów jurysdykcyjnych Związku. Wykluczają to zarówno cytowane unormowania UEFA, jak i postanowienia statutowe Związku. Wskazane organy nie są również władne oceniać rozstrzygnięć Komisji Licencyjnej d.s. Klubów Ekstraklasy oraz Komisji Odwoławczej d.s. Licencji Klubowych, poddanych - na podstawie art.6 ust. 7 ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o sporcie kwalifikowanym - wyłącznej ocenie wojewódzkiego sądu administracyjnego. Taki jest również stan prawny w sprawie dot. odmowy przyznania licencji ŁKS Łódź. Wydane w tym zakresie decyzje organów związkowych stanowią aktualnie przedmiot analizy ze strony Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Przedmiotowe postępowanie licencyjne jest również badane przez Prokuraturę Rejonową dla Warszawy Śródmieście Północ. Zarząd PZPN może jedynie zakładać, iż odmowa przyznania licencji dla ŁKS Łódź nie nastąpiła z mało istotnych powodów i błahych błędów formalnych. Obserwacja dotychczasowej działalności wskazanych organów jurysdykcyjnych pozwala przyjmować, że tylko takie przyczyny nie spowodowałyby same przez się wydania negatywnego rozstrzygnięcia dla łódzkiego Klubu.
3. Mimo istnienia powyższych uwarunkowań prawnych organy władzy PZPN próbowały pomóc w rozwiązaniu problemu wydania licencji dla ŁKS Łódź, kierując się przede wszystkim aspektem sportowym sprawy. Mając mianowicie na uwadze fakt, iż klub ten zajął 7 miejsce w rozgrywkach Ekstraklasy w sezonie piłkarskim 2008/2009 Komisja d.s. Nagłych

PZPN zwróciła się w dniu 15 lipca 2009 roku do Komisji Odwoławczej d.s. Licencji Klubowych z wnioskiem o ponowne rozważenie możliwości przyznania ŁKS Łódź licencji na grę w Ekstraklasie w sezonie 2009/2010 w ramach procedury o wznowienie postępowania zakończonego odmowną decyzją lub na podstawie art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, przewidującego, iż organ, którego działanie lub bezczynność zaskarżono, może w zakresie swojej właściwości uwzględnić skargę w całości do dnia rozpoczęcia rozprawy. Powyższa Uchwała Komisji d.s. Nagłych została następnie zatwierdzona Uchwałą nr XI/247 z dnia 23 lipca 2009 roku Zarządu PZPN. Prezes PZPN – Pan Grzegorz Lato – uzyskał przy tym zapewnienie ze strony kierownictwa UEFA, iż ewentualne, ponowne rozpatrzenie sprawy dotyczącej przyznania licencji dla ŁKS Łódź nie będzie kontestowane przez tę organizację, gdyż nie chodzi tu o klub uczestniczący w europejskich pucharach.

Mimo tych uwarunkowań Komisja Odwoławcza d.s. Licencji Klubowych PZPN podtrzymała swoje stanowisko w sprawie, która jak już wskazano, stanowi obecnie przedmiot oceny przed Wojewódzkim Sądem Administracyjnym w Warszawie oraz jest analizowane przez organy prokuratury.

4. Pragniemy równocześnie podkreślić, iż Klub Polonia Bytom nie uzyskał licencji na grę w Ekstraklasie piłki nożnej w sezonie 2008/2009 w następstwie zmiany przez władze PZPN decyzji Komisji Licencyjnej. Jak już wskazano, Zarząd PZPN nie posiada w omawianym zakresie żadnych uprawnień decyzyjnych. Po zaskarżeniu przez bytomski Klub decyzji w sprawie odmowy przyznania licencji do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie działająca wówczas (w innym składzie osobowym) Komisja Odwoławcza d.s. Licencji Klubowych skorzystała z uprawnienia, jakie stwarza cyt. wyżej norma art. 54 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 roku – Prawo o postępowaniu przed sądem administracyjnym i uwzględniła skargę bytomskiego Klubu.

5. Należy również zauważyć, iż władze światowej, europejskiej i polskiej piłki nożnej wielokrotnie postulowały, aby – podobnie jak to ma miejsce w innych państwach – kontrola decyzji, dotyczących odmowy przyznania lub pozbawienia licencji klubów, następowała w Polsce nie w trybie sądowo - administracyjnym, lecz w ramach szybkiego, kończącego się ostatecznym orzeczeniem postępowania arbitrażowego.

Jest rzeczą znamionną, że już w kilka tygodni po uchwaleniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 roku o sporcie kwalifikowanym przedstawiciele FIFA i UEFA (J. Mifsud, J. Champagne) prosili w Warszawie Rzecznika Praw Obywatelskich o wystąpienie do polskiego parlamentu o skreślenie cyt. wyżej art. 6 ust.7 omaw. aktu normatywnego. Wynika z niego, iż w sprawach przyznawania i pozbawiania licencji od orzeczeń polskiego związku sportowego klubowi sportowemu przysługuje skarga do wojewódzkiego sądu administracyjnego. Prosili także o uchylenie niezwykle liberalnego przepisu, iż polski związek sportowy może pozbawić klub sportowy licencji, jeżeli przez okres kolejno po sobie następujących 3 lat klub ten lub żaden z zawodników w nim zrzeszonych nie bierze udziału we współzawodnictwie sportowym (art. 6 ust. 6 ustawy).

Licząc na pozytywne rozpatrzenie tej prośby międzynarodowych władz piłkarskich Zarząd PZPN przyjął w dniu 13 stycznia 2006 roku wersję 2.2. Systemu licencyjnego UEFA/PZPN, który miał w pełni obowiązywać w sezonie piłkarskim 2009/2010. Z treści art. 2.3.2. omaw. dokumentu wynika, iż to Sportowy Sąd Polubowny (Court Arbitration for Sport – CAS) w Lozannie powinien być sądem właściwym do rozpatrywania odwołań w zakresie procedur wprowadzonych przez UEFA i opisanych w „ Podręczniku Licencyjnym PZPN”. Skorzystanie z tego przepisu było możliwe po wprowadzeniu oczekiwanych zmian ustawowych, które jednak nie nastąpiły.

6. Z tego punktu widzenia należy zauważyć, iż przedmiotem procedury przed lozańskim trybunałem nie są spory administracyjne (jak w postępowaniu przed WSA), lecz sprawy cywilne wynikające z szeroko rozumianych stosunków prawa prywatnego. Zaliczenie do nich sporów wiążących się np. z odmową przyznania, zawieszenia lub pozbawienia licencji oznacza opowiedzenie się za cywilnoprawną konstrukcją omawianej instytucji. Pogląd ten, nie znajdujący jeszcze oparcia w prawie polskim, znajduje już wielu zwolenników we współczesnym sporcie. W jego świetle, licencja nie może być traktowana tylko jako formalne, administracyjne zezwolenie związku sportowego na udział określonego podmiotu (klubu, zawodnika, trenera, czy sędziego) we współzawodnictwie sportowym. Wszystkie te osoby muszą realizować równocześnie określone obowiązki wobec federacji. Widoczne jest to zwłaszcza przy licencjach dla klubów, które w momencie ich uzyskiwania i całego okresu realizacji muszą spełniać liczne wymogi finansowe, prawne, sportowe czy w zakresie infrastruktury stadionowej.

W tym kontekście omawiana instytucja stwarza tytuł prawny przynależności uprawnionego podmiotu (klubu) do ogólnokrajowego lub regionalnego związku sportowego, prowadzącego rozgrywki na danym szczeblu rywalizacji, przyznając osobie posiadającej licencję określone prawa związane z tym współzawodnictwem (np. marketingowe), ale i zobowiązując ją do wypełniania obowiązków wewnątrz federacji, przykładowo związanych z zapewnieniem przejrzystej struktury finansowej klubu czy też bezpiecznego obiektu piłkarskiego.

Można wobec tego przyjmować, iż licencja kreuje stosunek cywilnoprawny określający wzajemne prawa i obowiązki stron (np. klubu i związku sportowego), łączące się z dopuszczeniem danego uczestnika współzawodnictwa sportowego do rywalizacji w kolejnym sezonie, odbywającej się zgodnie z regułami technicznymi, dyscyplinarnymi i prawnymi wydanymi przez międzynarodowe i krajowe federacje sportowe. Wynikające na tym tle spory mogą być rozpoznawane przez państwowe sądy cywilne, ale ze względu na konieczność uzyskania orzeczenia w relatywnie krótkim czasie powinny być kierowane na drogę postępowania arbitrażowego.

7. PZPN występował wielokrotnie do organów państwowych o przyjęcie tego szybszego trybu rozwiązywania sporów licencyjnych. Przygotowana już w dniu 4 kwietnia 2006 nowelizacja ustawy o sporcie kwalifikowanym – zakładająca skreślenie jej art. 6 ust. 6 i ust.7 - nie znalazła niestety uznania ze strony Sejmowej Komisji Kultury Fizycznej i Sportu, przede wszystkim ze względu na niechęć Trybunału Arbitrażowego PKOL do przyjęcia kompetencji w zakresie rozpatrywania tych spraw cywilnych. Gdyby to wówczas nastąpiło, to sprawa ŁKS Łódź zostałaby zapewne rozstrzygnięta do połowy lipca 2009 roku, nie wzbudzając tak wielu ambiwalentnych emocji.

Należy zauważyć, iż znaczna część prawodawców krajowych wyraziła zgodę na to, aby omawiane sprawy, stosownie do Podręcznika Licencyjnego UEFA, były rozpatrywane przez Trybunał Arbitrażowy MKOL w Lozannie. Wiąże się to z faktem, ta instancja arbitrażowa, której kompetencji dobrowolnie poddają się międzynarodowe i krajowe federacje krajowe ma nie tylko możliwość, ale i obowiązek ostatecznego rozpatrzenia sprawy. Takiej kompetencji nie posiada Trybunał Arbitrażowy PKOL, który może uchylać ostateczne decyzje dyscyplinarne i regulaminowe polskich związków sportowych i przekazywać je do ponownego rozpoznania organom tym związków, co nie współgra z ideą integralności rozgrywek sportowych oraz postulatem szybkiego rozpoznawania sporów z nim się wiążących. Skreślenie takiego zapisu jest konieczne w kontekście przewidzianej w projekcie ustawy o sporcie – stanowiącym już przedmiot prac parlamentarnych – kompetencji Trybunału Arbitrażowego do Spraw Sportu przy Polskim Komitecie Olimpijskim do

rozpoznawania środków zaskarżenia od decyzji organu związkowego w przedmiocie odmowy przyznania lub pozbawienia licencji.

Za Zarząd :

Prezes PZPN

Grzegorz Lato